

Komentar Evandjelja: Što kažete, tko sam ja?

Evandjelje od petka XXV tjedna
kroz godinu i komentar

Evandjelje: Lk 9, 18-22

Dok je Isus jednom u osami molio, bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: »Što govori svijet, tko sam ja?« Oni odgovoriše: »Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka usta.« A on im reče: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Petar prihvati i reče: »Krist — Pomazanik Božji!«

A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju.

Reče: »Trebalo da Sin Čovječji mnogo trpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.«

Komentar

Današnje evanđelje govori da je jednom prilikom Isus bio sam sa svojim učenicima. Kao što je bio njegov običaj, Isus se molio. Ta su se vremena molitve s Učiteljem morala snažno utisnuti u sjećanje apostola. Mnoge od tih epizoda dogodile bi se na otvorenom. Isus je razgovarao sa svojim Ocem bez zvuka riječi. Možda bi s vremena na vrijeme podigao pogled.

Tišina bi bila veličanstvena. Šapat vjetra jasno se osjećao, presječen

oštrim lišćem bora; ili udaljeno blejanje ovaca koje su pasle na padini; čak bi i lepršanje ptica prolazno titralo u zraku.

U međuvremenu, učenici bi promatrali svoga Učitelja s velikom pažnjom, pokušavajući oponašati njegovo sabrano i spokojno raspoloženje i pratiti njegovu unutarnju molitvu. Juda možda misli na svoje male brige i nemirno čeka da završi to vrijeme molitve, dok mladi Ivan gleda u svoga Gospodina. Petar također sjedi blizu Isusa i možda razmišlja o odgovornosti koju mu Učitelj polaže.

Iznenada, prekrasni Isusov glas nježno prekida tišinu i odgovara prodornim pitanjem upućenim njegovim učenicima, o velikoj tajni njegova identiteta, onoj koju bismo svi trebali otkriti u ovom životu: „Što kažu ljudi, tko sam ja?“

Pitanje svakoga izbacuje iz sanjarenja i ostavlja zamišljenim. Tada jedan po jedan počinju pripovijedati Učitelju ono što su čuli o njemu i o njegovom identitetu.

Kad završe s iznošenjem različitih verzija Isusa koje su ljudi iskovali, uz vrlo rječit kontrast, upita ih: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Ti, koji se moliš sa mnom i zato primaš darove koje drugi nemaju, "što ti misliš, tko sam ja?"

Tada se začuje odlučni Petrov glas, zaustavljajući sve druge pokušaje: "Krist Božji."

Prijateljstvo s Isusom traži od nas sličan i odlučan odgovor, pun vjere, poput Petrovog: "Ti si Krist Božji." Koliko je koristan prijedlog svetog Josemarije: „Ražari svoju vjeru. Krist nije neka prolazna pojava. Ni samo uspomena koja je ostala u povijesti. On živi! "Jesus Christus heri et hodie, ipse et in saecula!", kaže sveti Pavao.

- "Isus Krist jučer i danas, isti je - i uvijek!"“[1] Ovo samopouzdanu uvjerenje iskovanu u molitvi bit će toliko snažno da će promijeniti naše riječi, naša djela i naše navike.

[1] Sveti Josemaría, Put, n. 584.

Pablo M. Edo // Priscilla du Preez - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-vi-viernes-
vigesimoquinta-semana/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-vi-viernes-vigesimoquinta-semana/) (1.04.2025.)